

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De confidentia in Deo habenda, quando insurgunt verborum iacula. 46

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Prov. 25 paucis seipsum reuelare, te semper
 & *Esa.* inspectorem cordis quærere: nec omni
 24. vento verborum circumferri, sed omnia
 intima & externa, secundùm placitum tuæ voluntatis, optare perfici.
 Quàm tutum, pro conseruatione cælestis gratiæ, humanam fugere appetentiam, nec appetere quæ foris admirationem videntur præbere: sed ea, tota sedulitate sectari, quæ vitæ emendationem dant & feruorem.

6 Quàm multis nocuit virtus scita, ac præproperè laudata? Quàm sanè profuit gratia silentio seruata in hac fragili vita, quæ tota tentatio fertur & militia?

CAP. XLVI.

De confidentia in Deo habenda, quando insurgunt verborum iacula.

Dñs. 1 **F**lli, † sta firmiter, & spera in me.
Pj. 36. Quid enim sunt verba, nisi verba? Per aërem volant, sed lapidem non lædunt. Si reus es, cogita quòd libèter emendare te velis. Si nihil tibi cōsciū es, pensa quod velis libenter pro Deo hoc sustinere. Parum satis est, vt vel
 verba

verba interdum sustineas, qui necdum fortia verbera tolerare vales. Et quare tam parua tibi ad cor transeunt, nisi quia adhuc carnalis es, & homines magis quàm oportet attendis? Nam quia despici meruis, reprehendi pro excessibus, non vis, & excusationum umbracula quæris.

2 Sed inspice te meliùs, & agnosces, quia viuit adhuc in te mundus, & vanus amor placendi hominibus. Cùm enim bassari refugis, & confundi pro defectibus, constat vtique, quòd nec verus humilis sis, nec verè mūdo mortuus, nec mundus tibi crucifixus. Sed audi verbū meū, & non curabis decem millia verba hominum. Ecce, si cuncta contra te dicerentur, quæ fingi malitiosissimè possent: quid tibi nocerent, si omnino transire permitteres, nec plusquàm festucā perpenderes? Num-
Mat. 10
 & Lucæ
 11.
 quid vel vnum capillum tibi extrahere possent?

3 Sed qui cor intus non habet, nec Deum præ oculis, faciliter verbo mouetur vituperationis. Qui autem in me confidit, nec proprio iudicio stare appetit, absque humano terrore erit.

K 2

Ego

Psal. 7. Ego enim sum iudex, & cognitor omnium secretorum: ego scio, qualiter res acta est, ego iniuriantem noui & sustinentem. A me exiit verbum istud,

Luca 2. me permittente hoc accidit, vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Ego reum & innocentem iudicabo, sed occulto iudicio vtrumque ante probare volui.

4 Testimonium hominum sæpè fallit: meum iudicium verum est, stabit, & non subuertetur. Later plerumque, & paucis ad singula patet: numquam tamen errat, nec errare potest, etiamsi oculis insipientium non rectum videatur. Ad me ergo currendum est in

Prov. 12 arbitrio. Iustus enim non conturbabitur, quidquid à Deo ei acciderit. Etiam iniuste aliquid contra eum prolatum fuerit, non multum curabit. Sed nec vanè exultabit, si per alios rationabiliter excusetur. Pensat namque, quia ego

Psal. 7. sum scrutans corda & renes, qui non
et Apo- iudico secundum faciem & humanam
cat. 2. apparentiam. Nam sæpè in oculis meis reperitur culpabile, quod hominum iudicio creditur laudabile.

§ * Domine Deus, iudex iustè, fortis Seruus.
 & patiens, qui hominum nosti fragilitatem & prauitatè, esto robur meum, & tota fiducia mea, non enim mihi sufficit conscientia mea. Tu nosti, quod ego non noui: & idè in omni reprehensione humiliare me debui, & mansuetè sustinere. Ignosce quoque mihi propitius, quotiens sic non egi, & dona iterum gratiam amplioris sufferentiæ. Melior est enim mihi tua copiosa misericordia, ad consequutionem indulgentiæ: quàm mea opinata iustitia, pro defensione latentis conscientiæ. Et si *1. Cor. 4* nihil mihi conscius sum, tamen in hoc iustificare me non possum: quia remota misericordia tua, non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. *Pf. 142.*

CAP. XLVII.

Quòd omnia graui, pro eterna vita sunt toleranda.

Flli, † non te frangāt labores, quos Dominus. *Assumpisti propter me, nec tribulationes te deiiciant vsquequaque; sed mea promissio, in omni euentu te roboret & consoletur. Ego sufficiens sum,*
 K 3